

بلیں
خواں
کولے شو !

د مری را ژوندی کول؟

يو رهبر عيسى^ا ته ووئيل: ”اوسمى لور مره شوه خو راشه او خپل لاس پري كيپده او هغه به ژوندي شى.“ عيسى^ا پاخيدو، ورسره روان شو او مریدان ورپسى راون شول. كله چه عيسى^ا د سردار كور ته راغه او شپيلئ غبونكى او شور كونكى ډير خلق يى ناقلاره وليدل، نو هغه ووئيل چه”په ډډه شئ ، جينئ مره نه ۵۵، هغه اوده ۵۵.“ او هغوي ور پوري خندا وکړه. خو خه وخت چه ټول خلق بهر کړے شول نو هغه کوتى ته ننuto او جينئ يى د لاسه ونيوه او هغه پاخيده. دا قيصه په ټول ملک کښي خوره شوه.

(متى ۹:۱۸ - ۲۳، ۱۹:۲۶)

په او بو باندی گرخیدل؟

کِشتئ په او بو کښی لری و تی و هه په و چه یک یواخی
وو. عیسی ولیدل چه هغوي په چپو وهلو عذا بېرى حکه چه
باد مخالف وو او عیسی قرباً د شپی خلورم پھر د او بو دپاسه
د هغوي په لور روان شو. هغه په هغوي تیریدو چه د هغوي
پری نظر شو چه د او بو دپاسه روان دئ، نو ویی گنل چه دا
کښی پیرے دئ نو چغی یی کړي. حکه چه هغوي ټولو دئ
ولیدلو او ویری واختسل.

خو سمدستی یی ورته ووئیل چه ”زپونه کلک کړي! دا زه
یم، ویره مه کوئ.“ بیا هغه د هغوي سره کشتئ ته وختلو او
باد بند شو. په د هغوي بیخی حیران شول.
(مرقوس ۶: ۵۱ - ۴۷)

د کون او د چارا سړی روغول؟

نو خلقو هغه له يو کون سې راوستو چه هم چارا وو او سوال
 يې ورته وکړو چه په هغه خپل لاس کېږدي. هغه هغه سې د
 خلقو نه يو خوا ته بوتلو، خپلی ګوټي يې د هغه په غورونو
 کښی کېښوی، لاری يې ور تو کړي او ژبه يې ور له مسحه
 کړه، بیا يې آسمان ته وکتل او آسویلی يې وکړو او هغه ته
 يې ووئیل ”افتح“ یعنی پرانسته شه. د ډ سره د هغه غورونه
 خلاص شول او سمدستی يې ژبه ګویا شوه.
 د هغوي د تعجب خه حد نه وو. هغوي ووئیل چه ”ده خو هر
 خه سم کړي دی، خه چه هغه کوي دیر يې بشه کوي، تر د
 چه هغه کون له غورونه او چاراګانو ته ژبې ورکوي.“
 (مرقوس ۷: ۳۲ - ۳۵ ، ۳۷)

د یو روند سړی بینا کول؟

هغوي بيٽ صيدا ته ورسيدل. هلتنه خلقو عيسى له یو روند سړے راوستو او سوال يې وکرو چه په هغه لاس ولکوی. هغه روند سړے د لاسه ونيوو او د کلی نه يې بهر بوتلو. بیا يې د هغه په سترګو لاړي پوري کړي او خپل لاس يې پري ولکوو او تپوس يې وکرو چه ”خه درته بنکاري که نه؟“

د سړی سترګی بینا شوی او وي ووئيل ، ”زه سړی وينم لکه د ونو په شان، خو دا ګرځی.“

عيسى د هغه په سترګو بیا لاس کېښودو ” او هغه سړی په حیر ورته وکتل، ” نو هغه جک جوړ شو او هر شې ورته صفا بنکاره شو.

(مرقوس ۸ : ۲۲ - ۲۵)

پنځه زره خلق مړول؟

يو شاګرد ووئيل: ”دلته يو هلک ده د هغه سره د اور بشو پنځه ډودۍ او دوه کبان شته، خو هغه به د دومره خلقو دپاره خه وي؟“

عيسی مسیح وفرمائیل: ”دا خلق کښینوئ.“ هلتہ بنه ډير وابنه وو، نو سری چه خوا او شا پنځه زره وو، کښیناستل. بیا عیسی ډودۍ واخیستی، شکر یې وکړو او هغه یې په هغو ناستو خلقو وویشلی او هم دغه رنګ عمل یې د کبانو سره وکړو او هغوي په مړه ګیده وڅوړ. کله چه تولو بنه په مړه خیته خوراک وکړو نو هنټه خپلو مویدانو ته ووئيل: ”دا پاتی شوی تکړي را تولی کړئ د دپاره چه هیڅ هم درنه ضائع نه شي.“ هغوي داسی وکړل او د هغه پنځو ډودو د خوړلو نه پس دومره تکړي پاتی شوی چه دولس توکړئ تری ډکی شوی. کله چه خلقو د عیسی دا معجزه ولیده نو دا خبره خوره شوه چه په ریښتیا دا به هم هغه نبی وي د کوم د راتلو زیری چه شوې وو. (یوحنا ۶: ۹ - ۱۴)

د ناپاک روح نیوله سره؟

په دغه وخت په عبادت خانه کښي يو سړے وو چه ناپاک روح
نيوله وو. هغه چغى کړي، ”امې عيسۍ ناصري! ته زمونې نه خه
غواړي؟ ته زمونې په بربرادي پسی راغلې بي خه؟ زه د پېژنې
چه ته خوک بي، ته د خدای قدوس بي.“
عيسۍ هغه ورقلو او ورته يې ووئيل چه : ”چپ شه او د ده
نه را وزه.“

او ناپاک روح هغه سړے ډير په عذاب کړو او په چغه ترى نه
راووتو. هغوي تول حق حیران شول او د یو بل نه يې تپوس
وکړو چه ”دا لا خه دې؟ دا خو یو نومه تعلييم ده! هغه په
اختیار سره خبری کوي او چه حکم کوي نو ناپاک روونه
هم د هغه حکم منی.“
(مرقوس ۱: ۲۳ - ۲۷)

د یو نا پېژندګلو په باره کښی په هر څه پوهیدل؟

دا د غرمی وخت وو چه عیسیٰ په سفر ستړم شوې وو او هغه د کوهی سره کښیناستو. په دی مینځ کښی یوه سامری بنځه او بو وړلو ته راغله. عیسیٰ هغى ته ووئیل چه : ”ما له او به راکړه.“ بیا عیسیٰ هغى ته ووئیل ”کور ته لاره شه، خاوند د وبله او بیا راشه.“ هغى جواب ورکړو چه ”زما خاوند نشته.“ عیسیٰ مسیح وفرمائیل، ”ته دا صحیح وايې چه ستا خاوند نشته، سره د ډچه تا پنځه میړونه کړی وو او اوس چه د کوم سری سره اوسي هغه ستا خاوند نه ډئ.“

بَشَّرَيْ خَلِيلَ مُنْكَرِ كَيْبِنْدُودُو او بَنَارَ تَه لَارِه او هَلْتَه يَيْ خَلْقَو تَه
 وَوَى چَه ” رَاشَيْ يَوْ سَرْمَه وَوَيْنَى چَه مَا تَه يَيْ هَرْ خَه چَه مَى
 كَرِي دَى تَوْلَ يَيْ وَوَئِيلَ . كَيْدَمَه شَى چَه دَا مُسِيحَ وَى؟“ دَ
 هَغَه بَنَار دَيْر سَامِرِيَان دَهْنَى بَشَّرَيْ پَه دَى گَواهَيْ رَاغَلَلَ چَه
 ما كَلَه هَمَ چَه خَأَه كَرِي دَى هَعَنَه تَوْلَ يَيْ مَا تَه وَوَئِيلَ ، او پَه
 عَيْسَى مُسِيحَ يَيْ اِيمَان رَاوِرْلَو .
 (يوحنا ٤:٦ - ٧ ، ١٨ - ٢٨ ، ٢٩ - ٣٩)

د یو شل سې روغول؟

نو یو شل سې خلورو کسانو راپورته کړے وو او هغه ته یې
 راورو. خود ګنۍ له کبله یې هغه ته نزدي نه کړے شو، نو
 هغوي د کوتۍ چت په هغه خای کښي سورې کړو چبرته چه
 عيسى وو او په هغه سورى کښي یې هغه شل په بانکئي کښي
 د هغه مخى ته ور بسکته کړو. کله چه عيسى د هغوي دا
 عقیده ولیده نو هغه شل سې ته یې ووئيل، ”زما زویه ! ستا
 ګناهونه معاف شول.“

هلته په دغه موقعه یو خود شرعی عالمان ناست وو، هغوي د
 ځان سره ووئيل چه، ”دا سې داسې خبری ولی کوي؟ دا
 خو ټفر ده د خدای نه بغیر هم لا خوک د چا ګناهونه
 بخسلی شي خه؟“

سمدستی عیسیٰ پوهه شو چه دوئ په زړه کښی خه خیال
کوي او هغوي ته يې ووئيل چه ”تا سو داسی خیالونه په
زړه کښی ولی راولئ؟ آيا دا خبره آسانه ده چه زه دی شل
سری ته ووايم چه ستا ګناهونه معاف شول، او که دا ووايم
چه پاخه خپل کت واخله او روان شه؟ خو ستاسو د پوهه د
پاره چه ابن آدم هم په مزکه باندی د ګناهونو د معاف کولو
اختیار لري. ” هغه شل سې ته مخ راواړولو او ورته يې
ووئيل، ” زه تاته وايم، پاخه! خپل کت واخله او کورته لار
شه. ”

او هغه پاخيدو سمدستی يې خپل کت واختو او د ټولو په
مخکښي روان شو. دغه شان هغه ټول حیران پاتي شول او د
خدای ثنا يې ووئيله. هغوي ووئيل چه ” داسی کار خو مونږ
چيری هم نه وو لیدل. ”

(مرقوس ۲ : ۳ - ۱۲)

د عیسی مسیح بیا ژوندی کید؟

ناخاپه یوه سخته زلزله راغله، د آسمان نه د رب یوه فربنته راکوزه شوه، کانی له راغله او هغه یی ورغړولو او په خپله پري کښیناسته. د هغه مخ د آسمان د برینتنا په شان څلیدو او جامی یی لکه د واټری سپینی وي. خوکیداران یی په ليدو د وبری نه ورېدل او لکه د مرو پریوتل.

فربنستی بیا بنحوه ووئیل چه ”تاسو د هیڅخ نه مه ویریپی،“ ماته پته ده چه تاسو عیسی^۱ ګورئ خوک چه په سولئ شومه وو. هغه دلته نشه، هغه بیا پورته کړئ شومه ده لکه چه هغه وئیلی وو. راشئ، هغه ځائی وګورئ چيرته چه هغه پروت وو. نو بیا زر لاری شئ او د هغه مریدان خبر کړئ چه هغه له مرو نه پاخوړ شومه ده او ستاسو نه وړومې^۲ ګلیل ته روان ده تاسو به یی هلتنه ووینی. ما تاسو ته دغسی وئیلی دی.“
(متی ۲۸:۲-۷)

موږ له نوم ژوندون راکول؟

عیسی مسیح و فرمانیل: ”ریبستیا ریبستیا درته وايم، تر خو چه سړے بیا پیدا نه شی هغه د خدای بادشاهی لیدلې نه شی.“ چه د انسان نه پیداکیږي هغه جسم د، خو چه د روح القدس نه پیداکیږي هغه روح د. نو چه زه تاسو ته دا وايم چه تاسو له بیا پیدا کیدل په کار دی نو په د حیرانیږي مه. هوا دیخوا اخوا الوزی. ته د د آواز خو اوری خو دا درته نه معلومیږي چه دا د کومی راخی او چيرته حُی. دغه حال د هر هغه چا ده خوک چه د روح القدس نه پیداشوی دی.“
 (یوحنا ۳:۳ - ۶)

نور خوک دا سی کولع شی؟ نه! هیخوک هم نه.

خو صرف عیسی مسیح!

او د هغه مینه مونږ ته په دی شان بسکاره شوه چه هغه د دنیا
ته خپل یک یو زوی د د پاره راولیپلو چه مونږ د هغه په
وسیله ژوندون ولرو. مینه په د کښی نه د چه مونږ له خدای
سره مینه وکړله بلکه په د کښی ده چه هغه مونږ سره مینه
وکړله او زمونږ د ګناهونو د کفاری د پاره یې خپل زوی
راولیپلو.

(یوحنای ۴: ۹ - ۱۰)

عیسی مسیح و فرمائیل: ”دا تل عمری ژوندن ده چه تا
و پیشنى چه ته یواخی ریستینی خدای یې او عیسی مسیح چه
تا را استولئ ده.“

(یوحنای ۱۷: ۳)

نور پوهيدل غواړي؟

د مقدس کتاب مطالعه وکړئ. نوی عهدنامه یعنی انجیل شریف به د عیسیٰ مسیح په حقله تاسو ته ډیر خه وښائی او دا چه خنګه هغه ستاسو ژوند په بنیادی طور بدلویں شی.

0

SGM International

Pashto (WEC), 2004, 3. 5 m

